

Cântecul Margarinei

Vasile Alecsandri

Auzit-ai, frate, de un plai frumos
Care-n veci răsună de cântări iubite?
Unde se-mpreună cerul luminos
Cu albastrul mării cei nemărginite?
Acolo-mi e dorul, acolo mă vreau;
Pe-ale tale brațe du-mă, dragul meu!

Unde vântul serii, blând ca un suspin,
Leagănă-n tăcere dalbe flori de aur?
Unde pe-ale rodii salbe de rubin
Flutură verdeața frunzelor de laur?
Acolo-mi e dorul, acolo mă vreau;
Pe-ale tale brațe du-mă, dragul meu!

Auzit-ai, frate, de acel Bosfor,
Ce din valuri iese și se aruncă-n valuri?
Care oglindesc ca prin vis ușor
Tainice saraiuri și-nverzite maluri?
Acolo-mi e dorul, acolo mă vreau;
Pe-ale tale brațe du-mă, dragul meu!

Unde călătorul, vesel îngânat,
Doarme-n legănarea lungilor caice,
Și în altă lume tainic deșteptat,
Vede împlinirea viselor ferice?
Acolo-mi e dorul, acolo mă vreau;
Pe-ale tale brațe du-mă, dragul meu!

Auzit-ai, frate, de un plai îngeresc,
Unde înflorește scumpa nălucire?
Unde a iubirii dar dumnezeiesc
Ca cerescul suflet are nemurire?
Acolo-mi e dorul, acolo mă vreau;
Pe-ale tale brațe du-mă, dragul meu!

Dar ce zic? Ah! unde, unde este plai
Mai frumos, mai vesel, mai bun de iubire
Decât țara noastră, acest dulce rai
Plin de încântare, plin de fericire?
Acolo-mi e dorul, acolo mă vreau;
Pe-ale tale brațe du-mă, dragul meu!